

”

در این میان یک واژه از همه پرتکرار تر بود: «خام فروشی». میانگین روزی یک میلیون و خورده‌ای بشکه از منابع نفت و گاز را از زمین‌هایمان بیرون می‌کشیدیم و به قیمت جهانی تحویل کشورهای مشتری می‌دادیم

چیست؟ یکی‌شان در دم با همان لهجه غلیظ ترکی گفت: - این جا خیلی گرمه! ما از جای خنک بلند شدیم اومدیم این جا داریم تلف می‌شیم. خنده‌ام گرفت. گفتم اگر جای من بودید که دو هفته این جا هستم چه می‌گفتید؟!

با تعجب پرسیدند مگر شما بچه این جا نیستید؟ نگاهی به دست‌هایم انداختم. آفتاب خوزستان انگار مرا به فرزند خواندگی قبول کرده بود. بعد از اینکه ارشان خواهش کردم با هر مصیبتی لباسشان را به تن کنند، با سرعت به سمت آملی‌تئاتر برگشتم. هماهنگ کرده بودم آهنگ محمد معتمدی در بدو ورود بچه‌ها پخش شود تا با حس مثبت وارد سالن شوند. بعد از سه روز گشتن در راهیان نور و خاک و گرمای منطقه، نشستن در سالن خنک آملی‌تئاتر پتروشیمی و شنیدن موسیقی پرانرژی، انگار یه کم حالشان را جا آورده بود. بعد از قرآن و سرود ملی و کلیپ معرفی منطقه ویژه، میکروفن را به دست گرفتم و از صدلی ردیف اول به بالای سن رفتم. چند ثانیه روی صورت‌های منتظر مکث کردم. بعد از سلام و احوالپرسی، رفتم سراغ اصل مطلب.

- به سؤال؟ چرا اومدید راهیان نور؟ چرا اومدید راهیان پیشرفت؟ چند ثانیه‌ای مکث کردم. یک‌دفعه یکی از گوشه سالن پراند که به تو چه؟!

نیش بعضی‌ها از جمله خودم باز شد. - آخرین! به من چه. ولی آدم عاقل از خودش می‌پرسه چرا باید تو این هوای گرم، شب عید پیام تو این خاک و خول و بچرخم و آخر سر برگردم خونم؟ خب که چی؟ آخرش چی دستمومی گیره؟ آگه معنویاته که به جور دیگه هم می‌شد به دستش آورد. آگه یادواره شهداست که تو خود شهرمونم می‌شد برگزارش کرد. آگه تفریحه که خیلی جاهای بهتر هم می‌شد رفت. پس چرا تا اینجا اومدیم؟ گذاشتم سؤال خوب به ریشه جان‌شان بشیند. لبه کلاه‌م را کمی بالاتر دادم و ادامه دادم:

- سال ۹۷ مسئول فرهنگی اردوی راهیان‌نور دانشگاه‌مون بودم. قرار بود برای اردو محتوا بچینیم. اون موقع با چند تا از دانشگاه‌های تهران دور یه میز نشستیم و این سؤال‌هارو مطرح کردیم. خسته‌تون نکنم. گشتیم توضیحات‌های امامین انقلاب. آخر سر به این نتیجه رسیدیم هر ملتی برای پیشرفت به رؤیا نیاز داره. مثلاً امریکایی‌ها بهش می‌گن رؤیای امریکایی یا American dream؛ امریکا سرزمین فرصت‌های برابر! و خیلی چیزای دیگه... خلاصه کشورهای پیشرفته دنیا برای مردم‌شون به تصویر مطلوب از آرمان‌هاشون می‌سازند که

